

بررسی علل توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی در ایران با رویکرد سناریونویسی

رضا نصرتی بیگزاده^۱ - محمدرحیم نجف‌زاده*^۲ - حمید جنانی^۳ - حبیب محمدپور یقینی^۴

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، گروه علوم ورزشی، دانشگاه آزاد واحد تبریز، تبریز، ایران ۲. دانشیار، گروه علوم

ورزشی، دانشگاه آزاد واحد تبریز، تبریز، ایران ۳. استادیار، گروه علوم ورزشی، دانشگاه آزاد واحد تبریز، تبریز، ایران

۴. استادیار، گروه علوم ورزشی، دانشگاه آزاد واحد تبریز، تبریز، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۱/۱۵، تاریخ تصویب: ۱۴۰۲/۰۴/۲۷)

چکیده

هدف از این پژوهش سناریونویسی توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران بود. در تحقیق حاضر از روش سناریونویسی و روش‌های تحلیل محتوا استفاده شده است. جهت تحلیل وضعیت، عملکرد شاخص‌ها و استخراج عوامل کلیدی از نرم‌افزار میک‌مک^۱ و برای استخراج سناریوها از نرم‌افزار سناریویزارد^۲ استفاده شد. روش گردآوری داده‌ها توصیفی-تحلیلی و به دو صورت اسنادی-کتابخانه‌ای و میدانی است. مصاحبه‌شوندگان به صورت خبره‌محور و به تعداد ۱۴ نفر است. در جهت تحقق اهداف پژوهش، با مرور ادبیات و استفاده از پنل خبرگان ضمن شناسایی عوامل کلیدی، سناریوهای توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی مشخص گردید. بدین جهت ۳۳ شاخص مؤثر و ۱۰ شاخص به‌عنوان عامل کلیدی در توسعه باشگاه‌ها استخراج شده‌اند. سپس جهت تحلیل عملکرد هرکدام از آن‌ها از نرم‌افزارهای آینده‌نگاری در قالب سه سناریوی مطلوب، ایستا و نامطلوب استفاده شده است. یافته‌ها نشان داد که ضریب تحقق سناریوهای نامطلوب بیشتر از دیگر سناریوها بوده است که در صورت نبود برنامه‌ریزی هوشمند در این زمینه روند توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی دست‌خوش پیامدهای نامناسب و نامطلوب خواهد شد. در نهایت پیشنهاد می‌گردد که برای توسعه باشگاه‌های ورزشی کارآفرینی و نیروی متخصص ضروری است. کارآفرینی نیروی محرکی است که نقش آن یافتن فرصت‌های استفاده نشده بوده و به‌دنبال ایجاد تعادل جدیدی در بازار بوده و موتور محرک توسعه و پیشرفت اقتصادی و ایجاد شغل و اصلاح اجتماعی محسوب می‌شود که مهم‌ترین عامل جهت کارآفرینی وجود نیروهای متخصص است.

واژه‌های کلیدی

باشگاه ورزشی خصوصی، تربیت‌بدنی در ایران، توسعه ورزش، سناریونویسی، مدیریت ورزش.

* نویسنده مسئول: پست الکترونیکی: Najafzadehrahim@yahoo.com

1. Micmac

2. Scenario Wizard

مقدمه

خصوصی‌سازی صنعت ورزش به دولت این امکان را می‌دهد که منابع مالی را در سایر بخش‌های زیربنایی این صنعت سرمایه‌گذاری کند و در عین حال هزینه‌های هنگفت اجرایی این رشته را کاهش دهد. سهم این صنعت در تولید ناخالص داخلی کشورهای توسعه‌یافته بین ۰/۷۵ درصد و ۴/۴ درصد است (۶)؛ در حالی که این عدد در کشور ما به‌طور قابل توجهی کمتر از شاخص جهانی و زیر ۱ درصد است (۷). خصوصی‌سازی به دلایل مختلفی در کشورهای در حال توسعه اجرا می‌شود (۸). خصوصی‌سازی ابزاری برای توسعه و یکی از عوامل استقرار سازوکار بازار آزاد در اقتصاد است. آزادسازی اقتصادی و مشارکت بخش خصوصی یکی از مهم‌ترین عوامل توانمندسازی اقتصادی کشورهاست (۹). بنابراین، اجرای موفق و مؤثر برنامه‌های خصوصی‌سازی باید دغدغه اصلی دولت‌ها باشد و با حمایت عالی‌ترین مقامات دولتی، اهداف و وظایف سازمان‌های درگیر به وضوح مشخص شود (۱۰). بر اساس آمارهای اخیر، سرانه مکان‌های ورزشی در کشور ایران بسیار کمتر از استانداردهای بین‌المللی است. بنابراین نیاز به نگاهی مدرن در مدیریت برای توسعه مدیریت ورزشی وجود دارد. نسبت اقتصاد ورزش به تولید ناخالص ملی در ایتالیا ۲٪، در بریتانیا ۱،۷٪ و در آلمان ۱،۴٪ و در ایران ۰،۳۸٪ است (۱۱). نتایج تحقیقات در کشورهای کمتر توسعه‌یافته نشان داد که موفقیت خصوصی‌سازی مستلزم محیطی مناسب است تا بتوان بخش خصوصی را در آن شرایط فعال کرد. اصلاحات اساسی اقتصادی، تقویت چارچوب‌های قانونی، بهبود نظام پولی، رفع موانع رقابت و کاهش بوروکراسی از بازار کالا و خدمات برای ایجاد چنین فضایی ضروری است (۱۲).

همان‌طور که مشخص شد در زمینه خصوصی‌سازی ورزش نقش دولت در خصوصی‌سازی ورزش نادیده گرفته شده است. بدون شک دولت به‌عنوان مجری اصلی سیاست

در ایران با وجود پیشرفت‌های چشم‌گیر در حوزه ورزش و کسب موفقیت‌های متعدد توسط ورزشکاران در طی سالیان اخیر، ورزش به یک صنعت پردرآمد تبدیل نشده است. چرا که هنوز سازوکارهای لازم برای حمایت مالی از ورزش بالاخص ورزش خصوصی فراهم نشده است (۱). لذا ورزش خصوصی کشور با ضعف‌های فراوان و عدم حمایت از سازمان‌های دولتی و غیردولتی روبه‌رو است (۲). در این خصوص می‌توان بیان کرد که یکی از دلایلی که می‌تواند سبب حرفه‌ای شدن و ترقی ورزش در کشور شود؛ وجود باشگاه‌های حرفه‌ای است. باشگاه‌های حرفه‌ای می‌توانند زمینه ارکان ورزش حرفه‌ای را شکل بدهند تا موجب پیشرفت ورزش در کشور شوند (۳). در نگاه اول، ورزش عمومی به نظر می‌رسد، اما ورزش در حال حاضر یک تلاش خصوصی است. علاوه بر این، خصوصی‌سازی معمولاً به معنای انتقال یک کسب‌وکار یا صنعت از ملی شدن، دولتی‌شدن یا کنترل عمومی به چیز دیگری با مقررات کمتر است. آنچه در ورزش اتفاق می‌افتد، پدیده‌ای است که قبلاً دیده نشده است (۴). ورزش همیشه یک نهاد خصوصی بوده است، اما آن‌ها بیشتر شبیه شرکت‌های خصوصی غیرورزشی هستند که به دنبال فرصت‌های سرمایه‌گذاری برای افزایش درآمد هستند. با توجه به این که سال‌های ۲۰۲۰-۲۰۲۱ به علت ویروس همه‌گیر کرونا؛ از نظر کمبود درآمد حضوری در محل برگزاری مسابقات ورزشی، درآمدی حاصل نشد، لذا نهادهای ورزشی به‌طور هم‌زمان به دنبال اضافه کردن اصول کارگری و اتحادیه هستند تا با اشتراک‌گذاری یا تضمین جریان‌های درآمد، فرصت‌های درآمدی ثابتی را ایجاد نمایند (۵).

شناسایی موانع خصوصی‌سازی باشگاه‌ها به‌منظور ارائه راهکارهای مناسب برای اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های خصوصی‌سازی اهمیت خود را آشکار می‌سازد. پس باتوجه به‌ضرورت مقابله با موانع توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران، در پژوهش حاضر تلاش شد تا موانع خصوصی‌سازی، عوامل اصلی، عوامل فرعی، پیشران‌ها و پیامدهای آن، از زبان خود سیاست‌مداران، مسئولان، مدیران و صاحب‌نظران ورزشی به‌دقت موشکافی شده و به بررسی آن پرداخته شود؛ زیرا با شناسایی موانع خصوصی‌سازی، می‌توان به برنامه‌ریزان جهت تهیه برنامه‌های مستندتر، در جهت توسعه خصوصی‌سازی ورزش کشور کمک کرد.

فرانک (۲۰۲۲) برنامه‌ریزی معقول را برای یک برنامه خصوصی‌سازی موفق ضروری می‌داند و معتقد است که اداره برنامه‌ی خصوصی‌سازی بدون برنامه‌های از پیش‌ساخته‌شده چیزی جز از بین رفتن اعتماد عمومی به بازار آزاد نیست (۱۳).

کلایورت (۲۰۲۲) ثبات اقتصادی، آزادسازی اقتصادی و کاهش بوروکراسی را به‌عنوان الزامات ضروری برای موفقیت طرح خصوصی‌سازی می‌داند (۱۴).

جودی و وان (۲۰۲۳) در مقاله‌ای با عنوان "خصوصی‌سازی لیگ‌های ورزشی مالزی" بر نقش ساختار دولت و حقوق سهام‌داران تأکید کرد و به این نتیجه رسید که ارائه‌ی مدل جامع خصوصی‌سازی لیگ‌های ورزشی حرفه‌ای می‌تواند ساختار دولت را متوازن کند و حقوق سهام‌داران را تضمین کند (۱۵).

جونز و جوهانسن (۲۰۲۲) اثرات خصوصی‌سازی بر بهره‌وری در باشگاه‌های ورزشی را در ۸۵۰ باشگاه ورزشی

خصوصی‌سازی در ورزش وظایف و نقش‌های مختلفی خواهد داشت. بنابراین شناخت این نقش‌ها و آگاهی از آن‌ها ضروری است. متأسفانه بر اساس آمارهای موجود، حضور بخش خصوصی در ورزش با موانع بسیاری مواجه است که تا زمانی که رویکردی واقع‌بینانه در پیش گرفته نشود و سیاست‌های آگاهانه و به‌روزی اتخاذ شود، نمی‌توان به آن‌ها اذعان کرد. سازمان تربیت‌بدنی به‌عنوان مغز این مدیریت باید توجه ویژه‌ای به آن داشته باشد. نتایج بررسی مشکلات خصوصی‌سازی در ورزش نشان داد که هزینه‌های بالای ساخت و خرید تجهیزات ورزشی، کمبود امکانات عمومی، عدم رغبت مردم به هزینه‌های ورزشی و محدودیت‌های مالی مردم از موانع اصلی خصوصی‌سازی در حوزه ورزش کشور است. همچنین؛ تبلیغات و آموزش ناکافی مطبوعات و رسانه‌ها در خصوص خصوصی‌سازی در ورزش، قوانین انعطاف‌ناپذیر مؤسسات دولتی و مشکلات مدیریتی و تضمین ایمنی برای باشگاه‌های خصوصی، ناتوانی در تشخیص و شناسایی مکان‌های قابل‌انتقال، انتخاب مشاور مالی نامناسب، ناهماهنگی در مسائل فنی و حقوقی، ناکافی بودن قوانین و مقررات و ارزش‌گذاری نادرست املاک و روند نامناسب آن از مسائل جدی خصوصی‌سازی به‌ویژه در ورزش است. تحقق اهداف در خصوصی‌سازی به نحوه اجرای آن و مدیریت علمی و تخصصی آن بستگی دارد. بنابراین، با توجه به مشکلات فرآیند خصوصی‌سازی در ورزش، انجام مطالعاتی برای ارزیابی مزایا و معایب اجرای آن ضروری به نظر می‌رسد.

بنابراین در نظر گرفتن وضعیت توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران، و تلاش هرچه بیشتر برای شناسایی موانع خصوصی‌سازی می‌تواند از الزامات مهم باشد. مطالعه در زمینه توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران و

در لهستان بررسی کردند و افزایش ۳ تا ۲۰ درصدی بهره‌وری را پس از ۱ سال خصوصی‌سازی مشاهده کردند. مطالعات زیادی در کشورهای صنعتی در مورد اثرات منفی و مثبت خصوصی‌سازی، به حداقل رساندن و خرید خدمات از پیمان‌کاران انجام شده است که نشان‌دهنده افزایش اثرات اقتصادی این تغییرات برای سازمان‌های ورزشی و کاهش روحیه کاری، افسردگی، فشارهای روحی و یا حتی افزایش بیماری‌های جسمی و روانی بر روی کارکنان است (۱۶).

مرادی و کرمی (۱۴۰۰) گزارش دادند که در زمینه اشتغال‌زایی به‌طور متوسط هر باشگاه خصوصی ۸ شغل ناخالص داخلی را شامل می‌شود و به‌ازای هر ۶ شغل در باشگاه‌های ورزشی ۱ شغل مرتبط با ورزش نیز ایجاد می‌شود (۱۷).

نتایج پژوهش کهولی‌کهلوی و همکاران (۱۴۰۰) نشان می‌دهد که پس از تأسیس سازمان تربیت‌بدنی (به‌عنوان زیرمجموعه دولت)، به‌مرور زمان نقش مردم در برنامه‌ریزی و اجرای امور ورزشی کم‌رنگ شد و تسلط دولت بر امور ورزش افزایش یافت (۱۸).

با توجه به مطالب مطرح شده به نظر می‌رسد درک این مطلب می‌تواند راهی برای ورود سیاست‌گذاران ورزش برای توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران به مطالعات آینده‌پژوهی باشد. تا بتواند از طریق یک رشته مطالعات نظام‌مند و بلندمدت تصمیمات نادرست را به حداقل برساند و اتفاقات قریب الوقوع را پیش‌بینی کند. در این راستا یکی از مهم‌ترین روش‌های آینده‌پژوهی، سناریونویسی است که به‌طور دقیق به مطالعه آینده می‌پردازد. هم‌چنین ابزاری است که مدیران، سیاست‌گذاران و ذی‌نفعان را بر می‌انگیزاند تا بتوانند درباره مسئله به وجود آمده به‌وسیله طراحی داستان فکر کرده و یک آینده را

جایگزین آینده‌ی دیگری نمایند و به این نحو بر مسائل چیره شوند و در نهایت بتوانند در برابر عدم قطعیت‌های گوناگون و آینده‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت پیش‌روی آن‌ها واکنش مناسب نشان دهند. در این چارچوب براساس مطالعات صورت‌گرفته مشخص می‌گردد که اهمیت توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی باعث جلب نظر متخصصان و مسئولان شده است و بر پایه آن نیز تحقیق‌های گسترده‌ای جهت توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی صورت‌گرفته‌اند، اما در هیچ‌کدام از آن‌ها به مسئله آینده‌نگاری باشگاه‌های ورزشی خصوصی توجه نشده تا بر اساس چشم‌انداز این باشگاه سعی در برنامه‌ریزی شود. بر این اساس در تحقیق حاضر سعی شده است به تبیین سناریوهای توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی پرداخته شود تا ضمن مشخص‌سازی چشم‌انداز باشگاه‌های ورزشی، بستر تصمیم‌گیری درست جهت سیاست‌گذاری در مسیر سناریوهای مطلوب توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی در ایران فراهم گردد. در این چارچوب تحقیق حاضر سعی در جوابگویی به سؤالات زیر برآمده است؛

متغیرهای مؤثر در توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران کدامند؟

روابط بین متغیرهای مؤثر در توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران چگونه است؟

سناریوهای محتمل برای توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران چگونه است؟

روش‌شناسی پژوهش

تحقیق از نظر هدف کاربردی است و از نظر گردآوری داده توصیفی-تحلیلی است. گردآوری اطلاعات به دو صورت اسنادی-کتابخانه‌ای و میدانی صورت گرفته است. در این تحقیق ۳۳ شاخص [که بر اساس مطالعات میدانی

هم‌چنین برای اطمینان از روایی سنجه، پرسش‌نامه برای ۵ تن از اساتید گروه مدیریت ورزشی دانشگاه‌ها ارسال و پس از دریافت نظرات اصلاحی خبرگان، پرسش‌نامه تدوین شده است و جهت اطمینان از پایایی تحقیق به‌روش بازآزمایی ۱۰ فرم تکمیل شد که این فرم‌ها پس از ۱۰ روز به ۱۰ نفر متخصص ارائه شدند و در نهایت نتایج ارزیابی در دو فرم بررسی شدند، به‌طوری‌که ضریب آن ۰/۸۰ برآورد شده است.

و مصاحبه‌های به‌دست‌آمده‌اند] با استفاده از نرم‌افزارهای میک‌مک و سناریو ویزارد مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند تا عامل کلیدی و سناریوهای محتمل باشگاه‌های ورزشی خصوصی مشخص گردند.

لازم به ذکر است با توجه به‌روش مورد استفاده برای تجزیه‌وتحلیل و ارائه راهبردها، نمونه تحقیق خبره‌محور بوده است که برای این منظور نمونه خبرگان با استفاده از روش نمونه‌گیری هدف‌مند ۱۴ نفر انتخاب شده است.

جدول ۱. شاخص‌های مورد استفاده‌ی تحقیق

شاخص	شاخص	شاخص	شاخص
v18	فضای ورزشی - زیرساخت	v1	رسانه‌های اجتماعی
v19	بازاریابی	v2	کارآفرینی
v20	ارتباط دانشگاه و تیم	v3	حمایت‌های دولتی
v21	مداخلات سیاسی و پشت پرده	v4	تخصصی بودن
v22	اتاق فکر	v5	رقابت‌پذیری
v23	همکاری و هماهنگی نهادهای ذیربط	v6	نظارت و کنترل
v24	نگرش مردمی و بخش خصوصی	v7	اشتغال
v25	تمایل مردم به ورزش	v8	قوانین و مقررات
v26	سرمایه‌گذاری در ورزش	v9	انعطاف‌پذیری
v27	هزینه‌نگهداری	v10	عدالت در رفتار درآمد
v28	کیفیت خدمات	v11	درآمد
v29	استخدام و به‌کارگیری کارکنان تحصیل‌کرده‌ی ورزشی	v12	سودآوری
v30	پاسخ‌گویی به نیازها	v13	منابع مالی
v31	سلامت روانی- زیبایی بدن	v14	تنوع فعالیت
v32	افزایش طول عمر	v15	مالکیت باشگاه
v33	ارزش اجتماعی	v16	ثبات مدیریت
		v17	خلاقیت

خصوصی بر پایه پیشینه مطالعات، مبانی نظری و مطالعات میدانی استخراج شدند. سپس جهت تحلیل عملکرد هرکدام از آن‌ها از نرم‌افزارهای آینده‌نگاری استفاده شده است، در این بخش اقدام بیان وضعیت عملکرد شاخص‌ها با استفاده از نرم‌افزار میک‌مک شده است.

بر این اساس تحقیق حاضر سعی داشته است با بررسی وضعیت‌های احتمالی توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی ضمن شناسایی عوامل کلیدی، سناریوهای توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی مشخص گردند. بدین جهت در ابتدا ۳۳ شاخص مؤثر در توسعه باشگاه‌های ورزشی

یافته‌ها

خصوصی بر پایه پیشینه مطالعات، مبانی نظری و مطالعات میدانی استخراج شده‌اند. سپس جهت تحلیل عملکرد هرکدام از آن‌ها از نرم‌افزارهای آینده‌نگاری استفاده شده است، در این بخش اقدام بیان وضعیت عملکرد شاخص‌ها با استفاده از نرم‌افزار میک‌مک شده است. ابتدا در این بخش اطلاعات توصیفی مربوط به مشارکت‌کنندگان بخش کیفی ارائه شد، که برابر با ۱۴ نفر بود.

بر این اساس تحقیق حاضر سعی داشته است با بررسی وضعیت‌های احتمالی توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی ضمن شناسایی عوامل کلیدی، سناریوهای توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی مشخص گردند. بدین جهت در ابتدا ۳۳ شاخص مؤثر در توسعه باشگاه‌های ورزشی

جدول ۲. مشخصات جامعه مورد مطالعه‌ی پژوهش

حوزه فعالیت		تخصص	تحصیلات	ردیف
دانشگاهی	سازمانی			
*		مدیریت ورزشی	دکتری	۱
*		مدیریت ورزشی	دکتری	۲
	*	مدیریت ورزشی	دکتری	۳
*		مدیریت ورزشی	دکتری	۴
*		تربیت بدنی	دکتری	۵
*		تربیت بدنی	دکتری	۶
	*	مدیریت	کارشناس ارشد	۷
	*	مدیریت ورزشی	کارشناس ارشد	۸
	*	تربیت بدنی	دکتری	۹
	*	تربیت بدنی	کارشناس ارشد	۱۰
*		مدیریت ورزشی	دکتری	۱۱
	*	مدیریت ورزشی	دکتری	۱۲
	*	مدیریت ورزشی	دکتری	۱۳
*		تربیت بدنی	دکتری	۱۴

منبع: یافته‌های پژوهشی، ۱۴۰۱

باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران با آن مواجه است، کدامند؟ "۸ متغیر اصلی به نام‌های "امکانات رفاهی مناسب مؤثر، توسعه الزامات حمایتی و تشویقی، بسترسازی جذب حامی مالی، ایجاد تمایز، تعامل با رسانه‌ها، زیرساخت‌ها و فناوری، استفاده از دیپلماسی ورزشی برای توسعه باشگاه‌های خصوصی و عامل مدیریتی" برگزیده شد. بیش‌ترین سهم از متغیرهای برگزیده به عامل مدیریتی اختصاص یافته است.

عوامل اولیه مؤثر بر روند توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی ایران

نیاز به برنامه‌ریزی نوین با رویکرد آینده‌پژوهی برای روبه‌رو شدن مؤثر با تحولات آتی فعالیت‌های ورزشی و باشگاه‌های ورزشی خصوصی، به‌شدت احساس می‌شود. در این راستا ۳۳ شاخص مورد بررسی قرار گرفته‌اند. مطابق با نظرخواهی که از خبرگان مربوطه به عمل آمد پیرامون این‌که "به نظر شما مهم‌ترین چالش‌ها و مسائل (متغیرهای) تأثیرگذاری که سناریونویسی توسعه

مشخصات کلی ماتریس متقاطع

ابعاد ماتریس تحقیق حاضر ۳۳*۳۳ بوده و درجه پرشدگی ماتریس نیز ۶۴ می‌باشد که نشان می‌دهد عوامل در بیش از ۶۴ درصد بر یکدیگر تأثیرگذار بوده‌اند. از مجموع

۶۴۵ رابطه ممکن در این ماتریس، ۸۵ رابطه عدد یک، ۲۹۲ رابطه عدد دو و ۲۲۰ رابطه عدد سه و ۴۸ رابطه عدد چهار بوده‌اند. مشخصات کلی ماتریس خروجی از میک مک، به شرح جدول (۳) بوده‌اند:

جدول ۳. مشخصات اثرات مستقیم ماتریس

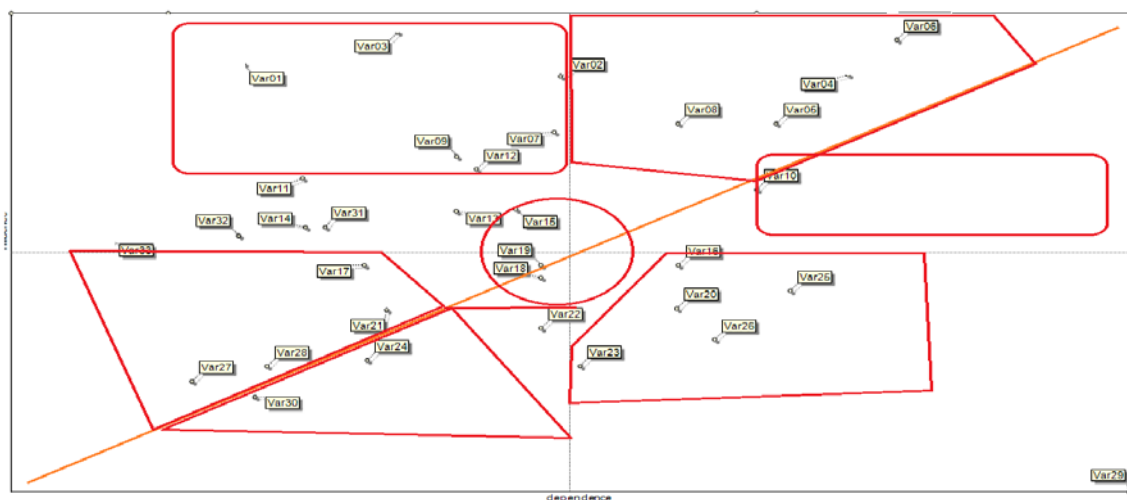
ابعاد ماتریس	تعداد تکرار	تعداد یک‌ها	تعداد دوها	تعداد سه‌ها	تعداد چهار	جمع	درصد خانه‌های پر شده
۳۳	۲	۸۵	۲۹۲	۲۲۰	۴۸	۶۴۵	۶۱٪

تحلیل متغیرها بر اساس تأثیرات مستقیم بر

همدیگر

با مشاهده‌ی صفحه پراکنش شاخص‌های توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی می‌توان دریافت که اکثر

متغیرها به‌صورت قطری در صفحه پراکنندگی هستند در نتیجه ۵ دسته متغیر کنترل‌کننده، مستقل و وابسته، تنظیم‌کننده و مستقل قابل استخراج می‌باشند. بنابراین سیستم دارای وضعیت ناپایدار است.

شکل ۱. وضعیت شاخص‌های توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی

با توجه به ناپایداری وضعیت شاخص‌های توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی ۵ نوع متغیر به شرح زیر قابل استخراج هستند:

جدول ۴. وضعیت شاخص‌های توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی

متغیر	ویژگی	شاخص
متغیرهای تعیین‌کننده یا تأثیرگذار (کنترل‌کننده)	این متغیرها به‌عنوان متغیرهای ورودی، اصلی‌ترین متغیرهای تأثیرگذارند که میزان تأثیرپذیری آن‌ها به نسبت تأثیرگذاری‌شان بسیار کمتر است. آن‌ها در ناحیه شمال‌غرب صفحه پراکندگی قرار دارند و پایداری سیستم نیز به‌شدت به آن‌ها وابسته است.	رسانه‌های اجتماعی، حمایت‌های دولتی، انعطاف‌پذیری، اشتغال، کارآفرینی، اشتغال
متغیرهای دووجهی	این متغیرها هم‌بر سایر متغیرها تأثیر می‌گذارند هم‌چنین از آن‌ها تأثیر می‌گیرند. جایگاه این تغییر در شمال‌شرق صفحه قرار گرفته‌اند.	تخصصی بودن، رقابت‌پذیری، نظارت و کنترل، قوانین و مقررات، عدالت در رفتار، درآمد
متغیرهای مستقل	این متغیرها دارای میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری پایینی هستند که در قسمت جنوب‌غربی صفحه پراکندگی متغیرها قرار گرفته‌اند. این متغیرها هیچ‌گونه واکنشی در دیگر متغیرها ایجاد نمی‌کنند و بیشتر به‌عنوان متغیرهای خنثی شناخته می‌شوند.	اتاق فکر، نگرش مردمی و بخش خصوصی، پاسخ‌گویی به نیازها، خلاقیت، مداخلات سیاسی و پشت پرده، هزینه نگهداری، کیفیت خدمات، ارزش اجتماعی
متغیرهای تأثیرپذیر یا نتیجه	جایگاه این متغیرها در نمودار، جنوب‌شرقی پلان تأثیرگذاری تأثیرپذیری می‌باشد. این متغیرها دارای تأثیرگذاری بسیار پایین و تأثیرپذیری بسیار بالا هستند که در نقش متغیرهای وابسته ظاهر می‌گردند.	ثبات مدیریت، ارتباط دانشگاه و تیم، همکاری و هماهنگی نهادهای ذریع، تمایل مردم به ورزش، سرمایه‌گذاری در ورزش
متغیرهای تنظیمی	این متغیرها در مرکز صفحه قرار گرفته است و قابل ارتقا به دیگر متغیرها هستند.	مالکیت باشگاه، فضای ورزشی-زیرساخت، بازاریابی

استخراج عوامل کلیدی توسعه باشگاه‌های

ورزشی خصوصی

در پژوهش حاضر جهت دست‌یابی به مهم‌ترین عوامل اثرگذار بر توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی بعد از شناسایی ۳۳ شاخص، از حجم ۱۴ نفر کارشناس جهت تحلیل در محیط نرم‌افزار میک‌مک استفاده شده است. نتایج حاصل از نرم‌افزار میک‌مک بیانگر چگونگی عملکرد شاخص‌ها، جایگاه و شدت اثر آن‌ها بوده است که در نهایت ۱۰ عامل کلیدی به شرح شکل (۲) استخراج شده‌اند.

شکل ۲. عوامل کلیدی توسعه باشگاه‌های ورزشی - خصوصی

هرکدام از وضعیت‌های پیش‌روی عوامل کلیدی توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی مشخص می‌شود. سپس با در نظر گرفتن میانگین ساده از آن‌ها، داده‌ها برای ورود به نرم‌افزار سناریو ویزارد آماده می‌گردند. نرم‌افزار سناریو ویزارد به‌طور کلی ۳ دسته سناریو را برای محقق ارائه می‌دهد: سناریوهای با احتمال قوی، سناریوهای ضعیف و سناریوهای باورکردنی. با توجه به وسعت ماتریس و ابعاد آن و بر اساس نظرات کارشناسان در نرم‌افزار سناریو ویزارد، سناریوهای به‌دست‌آمده برای تحقیق حاضر شامل: ۶ سناریوی قوی؛ ۳۰ سناریوی باورکردنی؛ ۶۲۳ سناریو با سازگاری ضعیف بوده است. از آن‌جا سناریوهای قوی دارای ضرایب غیرقابل‌اعتماد بوده و سناریوهای ضعیف دارای حجم بالای از حالات می‌باشند، منطقی است سناریوهای باورکردنی که دارای سطح بالای از سازگاری هستند مورد تحلیل قرار گیرد.

بعد از استخراج عوامل کلیدی لازم است، فرضیه‌بندی صورت گیرد و بر پایه آن‌ها سناریوها تدوین شوند، برای این منظور نیز، با مطالعات نظری درباره‌ی هرکدام از این عوامل و همچنین نظر کارشناسان برای ۱۰ عامل کلیدی سه وضعیت مطلوب، ایستا و نامطلوب تعریف شده‌اند.

تجزیه و تحلیل و سناریونویسی

به‌منظور سناریوسازی با نرم‌افزار سناریو ویزارد لازم است ابتدا عوامل کلیدی مؤثر در قالب وضعیت‌های مختلف تعریف و سپس در نرم‌افزار وارد شوند. با طراحی وضعیت‌ها و تهیه ماتریس متقاطع $n \times n$ ، همانند مرحله قبل پرسش‌نامه‌ای طراحی و در اختیار کارشناسان قرار می‌گیرد. متخصصین با طرح این سؤال که «اگر هر یک از وضعیت‌های پیش‌روی عوامل کلیدی اتفاق بیفتد چه تأثیری بر وقوع یا عدم وقوع سایر وضعیت‌های پیش‌روی عوامل دیگر خواهد داشت؟» به تکمیل پرسش‌نامه بر اساس سه ویژگی توانمندساز، بی‌تأثیر و محدودیت‌ساز اقدام می‌گردد و با درج ارقامی بین ۳- تا ۳+ میزان تأثیرگذاری

که در این میان سناریو ۲۸ با ۹ حالت نامطلوب از ۱۰ حالت ممکن با احتمال تحقق ۹۰ درصد بیشترین ضریب را داشت است. سناریوهای با وضعیت ایستا، ۷ سناریو با ضریب تحقق ۵۰ درصد و بیشتر داشته است که سناریو ششم با ۷ وضعیت ایستا دارای بالاترین احتمال تحقق بوده است. در مقابل سناریوهای با وضعیت مطلوب از لحاظ تحقق در پایین‌ترین جایگاه قرار داشته‌اند، به طوری که تنها سناریو یکم با هفت حالت ممکن دارای ضریب تحقق بیش از ۵۰ درصد بوده است. بنابراین باتوجه به یافته‌های حاصل از تحقیق امکان تحقق سناریوهای با وضعیت نامطلوب بیش از دیگر سناریوها برای آینده باشگاه‌های ورزشی خصوصی قابل‌تصور است.

سناریوهای باورکردنی باشگاه‌های ورزشی خصوصی

نتایج حاصل از تحلیل و بررسی عوامل فرضیه‌بندی در محیط سناریو ویزارد بیانگر ۳۰ سناریو با وضعیت محتمل به شرح زیر بوده است. آینده باشگاه‌های ورزشی خصوصی در قالب سناریو دارای ۳۰۰ حالت در سه وضعیت (مطلوب، ایستا و نامطلوب) بوده است. به طوری که از این مجموع، ۱۵۶ وضعیت نامطلوب (۵۲ درصد)، ۱۲۴ وضعیت ایستا (۴۱ درصد) و ۲۰ تعداد وضعیت مطلوب (۶/۶۷) بوده‌اند. یافته‌های حاصل از بررسی وضعیت‌های احتمالی بیان‌کننده‌ی بیشترین فراوانی برای وضعیت نامطلوب بوده است.

ضرایب تحقق سناریوها

براساس نتایج به‌دست‌آمده، ۲۱ سناریو در وضعیت نامطلوب با احتمال تحقق ۵۰ درصد و بیشتر گزارش شده‌اند

جدول ۵. ضرایب، تعداد و درصد هر یک از وضعیت‌ها به تفکیک هر سناریو براساس طیف سه‌گانه

سناریو	وضعیت‌ها			وضعیت ایستا			وضعیت بحرانی		
	مطلوب	ایستا	بحرانی	وضعیت موجود	ایده‌آل	درصد	وضعیت موجود	ایده‌آل	درصد
S1	۷	۰	۰	۰	۱۰	۰	۰	-۳۰	۰
S2	۴	۵	۱	۵	۱۰	۵۰	۳	-۳۰	-۱۰
S3	۴	۴	۲	۴	۱۰	۴۰	۶	-۳۰	-۲۰
S4	۲	۷	۱	۷	۱۰	۷۰	۳	-۳۰	-۱۰
S5	۲	۶	۲	۶	۱۰	۶۰	۶	-۳۰	-۲۰
S6	۰	۷	۳	۷	۱۰	۷۰	۹	-۳۰	-۳۰
S7	۰	۵	۵	۵	۱۰	۵۰	۱۵	-۳۰	-۵۰
S8	۰	۴	۶	۴	۱۰	۴۰	۱۸	-۳۰	-۶۰
S9	۰	۴	۶	۴	۱۰	۴۰	۱۸	-۳۰	-۶۰
S10	۰	۵	۵	۵	۱۰	۵۰	۱۵	-۳۰	-۵۰
S11	۰	۵	۵	۵	۱۰	۵۰	۱۵	-۳۰	-۵۰
S12	۰	۴	۶	۴	۱۰	۴۰	۱۸	-۳۰	-۶۰
S13	۱	۴	۵	۴	۱۰	۴۰	۱۵	-۳۰	-۵۰

سناریو	وضعیت‌ها			وضعیت ایستا			وضعیت بحرانی		
	مطلوب	ایستا	بحرانی	وضعیت موجود	ایده‌آل	درصد	وضعیت موجود	ایده‌آل	درصد
S14	۰	۳	۷	۳	۱۰	۳۰	۲۱	-۳۰	-۷۰
S15	۱	۱	۸	۱	۱۰	۱۰	۲۴	-۳۰	-۸۰
S16	۰	۳	۷	۳	۱۰	۳۰	۲۱	-۳۰	-۷۰
S17	۰	۴	۶	۴	۱۰	۴۰	۱۸	-۳۰	-۶۰
S18	۰	۴	۶	۴	۱۰	۴۰	۱۸	-۳۰	-۶۰
S19	۰	۳	۷	۳	۱۰	۳۰	۲۱	-۳۰	-۷۰
S20	۰	۶	۴	۶	۱۰	۶۰	۱۲	-۳۰	-۴۰
S21	۰	۳	۷	۳	۱۰	۳۰	۲۱	-۳۰	-۷۰
S22	۰	۲	۸	۲	۱۰	۲۰	۲۴	-۳۰	-۸۰
S23	۰	۷	۳	۷	۱۰	۷۰	۹	-۳۰	-۳۰
S24	۰	۵	۵	۵	۱۰	۵۰	۱۵	-۳۰	-۵۰
S25	۰	۵	۵	۵	۱۰	۵۰	۱۵	-۳۰	-۵۰
S26	۰	۴	۶	۴	۱۰	۴۰	۱۸	-۳۰	-۶۰
S27	۰	۳	۷	۳	۱۰	۳۰	۲۱	-۳۰	-۷۰
S28	۰	۱	۹	۱	۱۰	۱۰	۲۷	-۳۰	-۹۰
S29	۰	۲	۸	۲	۱۰	۲۰	۲۴	-۳۰	-۸۰
S30	۰	۴	۶	۴	۱۰	۴۰	۱۸	-۳۰	-۶۰

سناریوها بوده است که در صورت نبود برنامه‌ریزی هوشمند در این زمینه روند توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی دست‌خوش پیامدهای نامناسب و نامطلوب خواهد شد.

گروه‌بندی و تحلیل سناریوهای محتمل با سازگاری بالا (سناریوهای باورکردنی)

با توجه به یافته‌های حاصل از تحقیق باید عنوان داشت که ضریب تحقق سناریوهای نامطلوب بیشتر از دیگر

جدول ۶. تحلیل و تفسیر پیامد و نتایج سناریو

سناریو	وضعیت ورزشی	شرایط
سناریوی گروه اول	وضعیت مطلوب توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی	سناریوی مطلوب بیانگر بهترین وضعیت پیش‌روی باشگاه‌های ورزشی خصوصی بوده است. این گروه شامل ۱ سناریو با ضریب تحقق بالای ۵۰ درصد بوده است و بهترین و مطلوب‌ترین شرایط ممکن برای تحقق باشگاه‌های ورزشی خصوصی می‌باشد. این گروه در مرتبه آخر از لحاظ تعداد فراوانی وضعیت‌ها و احتمال تحقق می‌باشد که دارای ویژگی‌های به شرح زیر می‌باشد: حمایت‌ها از باشگاه‌های ورزشی افزایش یافته و بستر تخصصی شدن بیشتر مهیا شده است، و قوانین و مقررات جدید در راستای بهبود توان رقابت‌پذیری ایجاد شده و نظارت‌های منظم و دقیق صورت گرفته‌اند، در نتیجه تلاش‌ها برای کارآفرینی افزایش یافته و متعاقباً اشتغال و درآمدها بهبود یافته‌اند و رسانه‌های برای تداوم چنین وضعیت سعی در معرفی و شناساندن رشته‌های ورزشی بر آمدند.
سناریوی گروه دوم	وضع موجود رونق تغییرات بسیار کند و آرام؛ حفظ	این گروه از سناریوها بیانگر ادامه وضع موجود در آینده می‌باشد. در این گروه ۷ سناریو مشاهده می‌شوند. در این گروه عوامل متمایزکننده تفاوت در میزان فرض‌های مطلوب و ایستا و بحران است. این گروه از نظر فراوانی و احتمال تحقق در مرتبه دوم قرار گرفته‌اند و دارای ویژگی‌های به شرح زیر بوده‌اند: دولت به دلیل وضعیت تحریم‌ها تمایلی به سرمایه‌گذاری و حمایت از باشگاه‌های ورزشی ندارد، بنابراین این باشگاه‌های منابع مالی مناسب برای تخصصی شدن و افزایش رقابت‌پذیری خود نداشته، و شرایط برای خلاقیت و کارآفرینی برای جذاب‌سازی باشگاه و رشته‌های ورزشی وجود نداشته، بنابراین اشتغال و درآمد حاصل از این باشگاه‌ها در وضعیت موجود باقی مانده و رسانه‌ها تمایلی به معرفی و تشویق به فعالیت‌های ورزشی باشگاه‌ها ندارند.
سناریوی گروه سوم	باشگاه‌های ورزشی خصوصی شرایط بحرانی و نامطلوب؛ توسعه	سناریوهای بحرانی بیانگر بدترین شرایط پیش‌روی باشگاه‌های ورزشی خصوصی بوده است، که در صورت تحقق این سناریوها روند توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی از وضعیت مطلوب دور خواهد شد. ویژگی‌های این گروه از سناریوها به شرح زیر می‌باشند: ادامه‌ی تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا بر ایران باعث کاهش منابع مالی دولت شده، بنابراین حمایت‌های دولت در زمینه فعالیت ورزشی و متعاقباً باشگاه‌های ورزشی خصوصی کاهش یافته‌است، و تلاش برای ارتقا کارایی و رقابت‌پذیری در باشگاه از بین رفته‌است، در چنین فرایندی شغل‌های مکمل فعالیت‌های ورزشی کاهش و درآمدها به حداقل خود رسیده‌اند، هم‌چنین قوانین و مقررات مختل شده و در پی نظارت ضعیف، خلاقیت و انعطاف‌پذیری کاهش یافته و در نهایت رسانه‌های تمایل به معرفی عملکرد باشگاه‌های ورزشی خصوصی ندارند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج به‌دست‌آمده شامل ۸ متغیر اصلی به نام‌های "امکانات رفاهی مناسب مؤثر، توسعه الزامات حمایتی و تشویقی، بسترسازی جذب حامی مالی، ایجاد تمایز، تعامل با رسانه‌ها، زیرساخت‌ها و فناوری، استفاده از دیپلماسی ورزشی برای توسعه باشگاه‌های خصوصی و عامل مدیریتی"

بود و از ۳۳ متغیر تشکیل شده بود. در نگاه آموزشی توسعه یکی از عوامل مهم و ضروری در بخش ورزش است. ارتقا قابلیت‌ها و توانایی‌های نیروهای متخصص همزمان با پیشران‌ها و نیروهای کلیدی اثرگذار دیگر، باید مورد بازنگری و بازبینی قرار گیرد و از طریق آن بایسته‌های توسعه در همه ابعاد با الزامات چند مهارتی شدن پرسنل و

فدراسیون‌های ورزشی در جهت استفاده از ظرفیت‌های موجود آنان یکی از فرصت‌هایی است که باشگاه‌های خصوصی با آن مواجه است. امکان استفاده و بهره‌مندی از امکانات و توانمندی‌های وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌های ورزشی، دانشکده‌های تربیت‌بدنی و دیگر سازمان‌های ورزشی ملی و بین‌المللی می‌تواند به سازمان تربیت‌بدنی در بهره‌گیری از این فرصت کمک کند و همچنین ضعف عدم برقراری ارتباط مناسب با سایر سازمان‌های ورزشی را پوشش دهد. هم‌چنین با افزایش ساعات بهره‌برداری و استفاده از اماکن و تأسیسات ورزشی در اختیار باشگاه‌ها در جهت توسعه ورزش همگانی در سطح باشگاه‌های خصوصی آنان گامی بزرگ برداشته می‌شود. نتایج این بخش از پژوهش با نتایج مطالعات وحیدزاده و همکاران (۱۴۰۰)، هم‌خوانی دارد. چرا که در تحقیقات نامبردگان قید شده است که توسعه باشگاه‌های خصوصی تحت‌تأثیر مدیریت عملکرد و مدیریت شغلی قرار دارد. در این راستا مدیریت فناوری اطلاعات بایستی به نحوه بهینه پیاده‌سازی شود. البته چنین سیاستی باید عجین با مدیریت دانش باشد که به سازمان در جهت شناسایی، انتخاب، سازماندهی، توزیع و تبدیل اطلاعات که بخشی از حافظه سازمانی است کمک کند. این فرآیند در قالب یک سیستم نیز قابل تعمیم است و آن هنگامی است که با به‌کارگیری حافظه سازمانی و فناوری اطلاعات جدید حافظه سازمانی دست نخورده بماند و دانش مربوط به هر مسئله را در هر جایی از جهان و در هر زمان به‌همراه داشته باشد (۲۰).

یکی دیگر از موارد شناسایی‌شده، تعامل رسانه‌ها است که این نتیجه با نتایج تحقیقات زندقی و همکاران (۱۳۹۹) هم‌خوانی دارد. جذب حامیان مالی جز با بسترسازی مناسب و فراهم‌سازی پیش‌نیازها و عوامل انگیزاننده حامیان امکان‌پذیر نمی‌باشد. در بخش عوامل رسانه‌ای به این موضوع اشاره شد که یکی از مشکلات حال حاضر ورزش

کسب مهارت‌های جدید در هم ادغام شود. در این راستا توجه به ارتقا قابلیت‌ها و توانایی‌های کارکنان از اهمیت زیادی برخوردار است. زیرا با توجه به هم‌پوشانی مسائل مرتبط، وظیفه‌ی آموزش تنها برآوردن نیازهای فوری و روزمره نیست، بلکه باید پرسنل را برای ورود به جامعه آینده آماده نماید. بر این اساس لازم است برنامه راهبردی برای تحقیق این هدف از هم‌اکنون طرح‌ریزی شود. چنین برنامه‌ای باید تمام عناصری که برای رسیدن به کمال فردی و جمعی لازم است را در برگیرد. البته باید اطمینان پیدا کرد که در کنار ارتقا قابلیت‌ها و توانایی‌های کارکنان به چند مهارتی شدن پرسنل و کسب مهارت‌های جدید نیز توجه شود. چرا که ممکن است سازمان آماده برخی تغییرات در آینده باشد و از این رو نیازمند افرادی است که مهارت‌ها و توانایی‌های ویژه‌ای برای مراحل انتقال از وضعیت موجود به وضعیت مطلوب داشته‌باشند. زیرساخت‌ها و فناوری یکی دیگر از عوامل تأثیرگذار بر توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران در آینده است، که با پژوهش‌های اسوان و همکاران (۲۰۲۱) هم‌خوانی دارد (۱۹).

یکی از الزامات توسعه باشگاه‌های ورزشی، توسعه تجهیزات و اماکن ورزشی و توزیع متناسب آن با توجه به آمایش سرزمینی و نیازمندی‌های هر منطقه است. در این راه می‌توان از طریق تعامل با سازمان‌های ورزشی گام‌های مؤثری برداشت. در ضمن توجه به این نکته ضروری است که تمامی ساخت‌وسازهای ورزشی باید متناسب با آخرین یافته‌های علمی و استانداردهای موجود در این زمینه باشد. هم‌چنین شورای عالی سیاست‌گذاری و هماهنگی تربیت بدنی می‌تواند با تصویب سیاست‌ها و دستورالعمل‌هایی در این خصوص پیش‌برد این راهبرد کمک کند. گسترش سطح تعاملات و همکاری با سازمان‌های ورزشی کشور از جمله وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و

بر اساس سؤال (روابط بین متغیرهای مؤثر در توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران چگونه است)؟ بر اساس یافته‌ها روابط بین متغیرهای ضعیف می‌باشد که این مهم سبب عدم توسعه یافتگی توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزش ایران می‌شود، لذا هم‌پوشانی و ارتباط مستمر بین عوامل مؤثر در باشگاه‌های خصوصی در جهت توسعه بیشتر پیشنهاد می‌گردد. بر اساس سؤال (سناریوهای محتمل برای توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران چگونه است)؟ بر اساس نتایج به دست آمده، ۲۱ سناریو در وضعیت نامطلوب با احتمال تحقق ۵۰ درصد و بیشتر گزارش شده‌اند که در این میان سناریو ۲۸ با ۹ حالت نامطلوب از ۱۰ حالت ممکن با احتمال تحقق ۹۰ درصد بیشترین ضریب را داشت است. سناریوهای با وضعیت ایستا، ۷ سناریو با ضریب تحقق ۵۰ درصد و بیشتر داشته است که سناریو ششم با ۷ وضعیت ایستا دارای بالاترین احتمال تحقق بوده است. در مقابل سناریوهای با وضعیت مطلوب از لحاظ تحقق در پایین‌ترین جایگاه قرار داشته‌اند، به طوری که تنها سناریو یکم با هفت حالت ممکن دارای ضریب تحقق بیش از ۵۰ درصد بوده است. بنابراین باتوجه به یافته‌های حاصل از تحقیق امکان تحقق سناریوهای با وضعیت نامطلوب بیش از دیگر سناریوها برای آینده باشگاه‌های ورزشی خصوصی قابل تصور است. با توجه به یافته‌های حاصل از تحقیق باید عنوان داشت که ضریب تحقق سناریوهای نامطلوب بیشتر از دیگر سناریوها بوده است که در صورت نبود برنامه‌ریزی هوشمند در این زمینه روند توسعه باشگاه‌های ورزشی خصوصی دست‌خوش پیامدهای نامناسب و نامطلوب خواهد شد. لذا ایجاد یک برنامه‌ریزی دقیق و هوشمند پیشنهاد می‌گردد.

ایران عدم پوشش رسانه‌ای مناسب مسابقات و رویدادهای ورزشی است. پوشش رسانه‌ای با کیفیت پایین و گاه ناقص مسابقات سبب دلزدگی تماشاچیان و حامیان خواهد شد. گذشته از این با افزایش پخش رسانه‌ای مسابقات می‌توان جذابیت لازم را برای حامیان مالی برای حمایت از باشگاه‌های خصوصی کرد (۲۱).

یکی از محدودیت‌های تحقیق، کمبود منابع علمی قابل دسترس بود. البته در زمینه توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران مقالات و پایان‌نامه‌های زیادی وجود دارد که بیشتر آن‌ها جنبه‌های مختلفی اقتصادی - اجتماعی، فرهنگی و سیاسی خصوصی‌سازی باشگاه‌ها را مورد بررسی قرار داده‌اند، در حالی که این پژوهش از معدود پژوهش‌هایی است که توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران مورد بررسی قرار داده است.

عدم وجود تحقیق مشابه در این زمینه یکی دیگر از این موانع بود، زیرا هیچ پژوهشی توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران را مورد بررسی قرار نداده بود.

هم‌چنین بر اساس یافته‌های پژوهش می‌توان پیشنهادهای زیر را ارائه داد؛

بر اساس سؤال (متغیرهای مؤثر در توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران کدامند)؟ می‌توان بیان کرد که متغیرهای امکانات رفاهی مناسب مؤثر، توسعه الزامات حمایتی و تشویقی، بسترسازی جذب حامی مالی، ایجاد تمایز، تعامل با رسانه‌ها، زیرساخت‌ها و فناوری، استفاده از دیپلماسی ورزشی برای توسعه باشگاه‌های خصوصی و عامل مدیریتی؛ از جمله متغیرهای مؤثر در توسعه باشگاه‌های خصوصی ورزشی ایران می‌باشند. متناسب با یافته‌ی بالا ترکیب و به‌کارگیری اصولی این متغیرها در توسعه باشگاه‌داری خصوصی ورزش ایران پیشنهاد می‌گردد.

References

1. Agha Seyed Azizaleh B, & Safania A M. Compilation of the strategic program of Equestrian Federation of the Islamic Republic of Iran. *Quarterly Journal of Strategic Studies of Sports and Youth*. 2019; 19 (48): 75-91.
2. Ahmadi A, Isfahaninia A, & Nodehi Ahmadi R. Development of a framework for controlling and compensating financial losses in the sports industry (case study: the spread of the corona virus in Iran). *Contemporary researches in sports management*. 2019; 10 (20): 97-110.
3. Alexander R. Australian teacher perceptions and uses of the sport education curriculum. *Eur. Phys. Educ. Rev.* 2022; 7 (3): 243–268.
4. Bankdarchian N, Nazari R, & Bastani Far I. Presenting the brand leveraging model of Iran's professional football clubs with the foundational data theory approach. *Journal of Marketing Management*. 2019; 46 (4): 1-19.
5. Barros S. Printed in September 2021. In Madrid. Published by: Real Madrid C.F.
6. Brouwers J, Sotiriadou P, & De Bosscher V. An examination of the stakeholders and elite athlete development pathways in tennis. *European Sport Management Quarterly*. 2022; 13 (2): 221-232.
7. Charmaz K. *Constructing Grounded Theory*. SAGE Publications. 2022.
8. Claivert C, Drit L, & Sorin G. Discovering high utility-occupancy patterns from uncertain data. *Inf. Sci.* 2022; 2 (1): 120–129.
9. Dixon K. Football fandom and Disneyization in late-modern life. *Leisure Studies*. 2022; 33 (1): 1–21.
10. Frank E. European Club Football after “Five Treatments” with Financial Fair Play—Time for an Assessment. *International Journal of Financial Studies*. 2022; 6 (4): 97-109.
11. Hemtinjad M A, Atajafar S, & Mohammadi M. Investigating and prioritizing safety-related components in sports events, the 7th National Conference on Sports and Health Studies in the Islamic World. 2022.
12. Hastie P A, & Buchanan AN M. Teaching responsibility through sport education: prospects of a coalition. *Res. Q. Exerc. Sport*. 2022; 2 (4): 25–35.
13. Heydari R, Keshtidar M, Shajie K, & Rajabi R. Strategic development of professional club management in Iranian volleyball: Case study: Payam Mashhad volleyball club. *Sports management studies*. 2021
14. Hosseini M, Moradi B, Bezdilangari M, Maleki A, & Shushinesab P. Identification and prioritization of barriers to entrepreneurship in sports using the combined method of Dimtel and the process of network analysis. *Movement and Behavioral Sciences*. 2021; 3 (2): 177-186.
15. Jode A, & Van V. Development in Soccer. *Journal of Sports Development Management*. 2021; 1 (2): 15-25.

16. Jones S, Johnstone D, & Wilson R. Predicting corporate bankruptcy: An evaluation of alternative statistical frameworks. *Journal of Business Finance & Accounting*. 2021; 33 (1–2): 3–25.
17. Moradi M. Income-generating methods of professional sports clubs in Iran (with an emphasis on football). Vice-Chancellor of Social-Cultural Research, Bureau of Education and Culture Studies, Tehran. March 2019.
18. Shahuli-Kohshuri J, Askari A, Nazari R, & Naqsh A. Compilation of scenario-based strategies for educational sports in Iran. *Research in Educational Sports*. 2021; 8 (21): 250-223.
19. Swin Z. Defining scenario. *Futures & Foresight Science*. 2021; 5 (1): 1-15.
20. Vahidizadeh M, Aghaei N, & Elahi A. Strategies for the development of financial resources and income generation of Iranian sports federations: findings of a qualitative study. *Physiology and Management Research in Sports*. 2021; 12(4): 153-168.
21. Zandagahi A, Fathi M.R, Maleki M.H, & Saberi A. (2020). Scenario Planning of University Sports of Iran based on Future Study Approach. *SPORT MANAGEMENT AND DEVELOPMENT [Internet]*. 9(3 (23)):71-92.

Investigating the causes of the development of private sports clubs in Iran with a scenario writing approach

Reza Nosrati Beigzadeh¹- Mohamad Rahim Najafzadeh*² -Hamid Janani³-
Habib Mohamadpour Uagini⁴

1.PhD student in Sports Management, Islamic Azad University, Tabriz, Tabriz, Iran

2.Assistant Professor, Department of Sports Management, Islamic Azad University, Tabriz, Tabriz, Iran 3.Assistant Professor, Department of Sports Management, Islamic Azad University, Tabriz, Tabriz, Iran 4.Assistant Professor, Department of Sports Management, Islamic Azad

University, Tabriz, Tabriz, Iran

(Received:2023/04/04;Accepted:2023/07/18)

Abstract

The purpose of this research was to write a scenario for the development of private sports clubs in Iran. In this research, scenario writing and content analysis methods have been used. In order to analyze the situation, performance of indicators and extraction of key factors, Mikmak software was used, and Scenario Wizard software was used to extract scenarios. The method of data collection is descriptive-analytical and, in two ways, documentary-library and field. The used sample is expert-oriented and has 14 people. In order to achieve the goals of the research, by reviewing the literature and using the panel of experts while identifying the key factors, the development scenarios of private sports clubs were determined. Therefore, 33 effective indicators and 10 indicators have been extracted as key factors in the development of clubs. Then, in order to analyze the performance of each of them, forecasting software has been used in the form of three favorable, static and unfavorable scenarios. The findings showed that the coefficient of realization of unfavorable scenarios was higher than other scenarios, and that in the absence of intelligent planning in this field, the development process of private sports clubs will suffer inappropriate and unfavorable consequences. Finally, it is suggested that for the development of sports clubs, entrepreneurship and expert personnel are necessary. Entrepreneurship is a driving force whose role is to find unused opportunities and seek to create a new balance in the market, and it is considered the driving force of economic development and progress, job creation and social reform, which is the most important factor for entrepreneurship, the existence of expert forces.

Keywords

Private sports club, physical training in Iran, sports development, sports management, scenario writing.

* Corresponding Author: Email: Najafzadehrahim@yahoo.com